

Edebiyat Defteri

Elifnur Öztürk -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
14 Kasım 2022 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Hüzün

Gözlerde kalmadı bir parça hüzün,
Var mı ki yaşamaya hüznünü yüzün,
Eğil, sabret, haykır dağa taşa,
Konar ya bir gün belki, hüma kuşu senin başa!

His bir cevher imiş o deli dergahında
(His bir cevhermiş ya deliler dergahında)
Kaldı mı hüznünü paylaş eden bu deryada,
Bir cisim var yalnızca, iki yüzlü mahlukat,
Dür hüznünü cihana, sar başını göklere at!

Hissi bir can gibi havaya karışmış meğer,
Hüznüne sahip çıkmayana ne altınlar, ne yakarışlar değer,
Gözlerine set çekmiş, görmeyecek olan zulmü,
Ey gözü yaşlı doğan mahluk, senin yaşadığın da ömür mü?

Sevincini kedere sarıp, gözyaşını hamura katıp,
Kaç kez alevlere yanıp, hüznünü bir kenara atıp,
Görür gibi olupta, can halini sattın sen,
Bu tabii can hissini, bir kenara attın sen?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405668/huzun.html>

Hüzün ve Umut

Ve bir gün, güneş doğar.
Sel olup akar gözüm yaşları.
Geceden kalma yıkıntılar sarar,
Hüznümü döktüğüm kor dalgaları.

Umudum olur doğar ya güneş,
Hüznümün çetelesi, tutar ya günüm,
Kötüye, geceye, hüznüme eş,
Çocukluğumdan dün gibi akar ya ölüm.

Götürün ahımı kuşlar bulutlara,
Hüznümü dağıtıp, yok edin beyaz kırlara,
Ve gecemi alın, sarın oluklara,
Ben günümü yazmışım karaya, karlı dağlara.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405883/huzun-ve-umut.html>

Karanfil

Yıldızlar kadar parlak, semalarda duygular,
Bir ölüm var yaşamda, ah bir de sevgi parlar.
Hüznünü kısıtırıp bir garip insan bugün,
Ebedsiz varlıkların ölümüdür işte dün ve de bugün.

Ey insan ne huzura kemalsin,
Kelamın bile bir çeşit kokudur ya,
Bir nehirden sen bugün, sanki miski ambersin,
Gecene gününü örtüp, huzura ereceksin.

Sorgular, düşünür, yaşar hayatı insan,
Doğar, büyür, ölür, kalır geride bir an,
Geçmişten sanrılar kaplar yaldızlı geceleri,
Ve önümüzde karanfiller açar, bir ayrılık çiçekleri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406821/karanfil.html>

Gönül

Derin düşüncelere kapılmış tutsak duygular,
İçinde kopan fırtınalara tezat, yaşıyorsun,
Söyle, ne bu karamsar, içini yoklar,
Ah bir gönül var sende, bir de aciz duygular.

Ey gönül, tutma, kus içindekileri,
Haykır, bağır, dök, yık gecelerini,
Bırak akıntıya karışsın, umursama dışındakileri,
Karalılıyorsun, siyaha yazılmış beyaz çizgilerini.

Mağaralarda hapsolmuş, sırlar ve sevdalar,
Hiçliğe karışır şimdi, akıp giden zamanda,
Ve bir fısıltı işitirsin, varlığını yoklar,
Sen bir noktasın bugün, bu bir garip dünyada.

Yazdıkça bitmez, satırlarda duygular,
Her bir kelamda bugün, varlığını hatırlar,
Bir göz kapayıştta ruhun, çektiği sancılar var,
Bir ölümlü sevda bugün, kapılarını aralar.

Bir fırtına kopar uzakta, bir çiçek ölür.
Senin bu halini bir gül, bir de garip gönül görür.
Sesini kazıdığı dağlarda, eriyip giden noktadır ömür,
Yorar insanı gönül, bu bir varlık sancısı, yokluğa varmış ömür.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407199/gonul.html>

Müessese

Vicdan bir müessese ki altın ve sükuttan,
Ve ömür ki bu katta bir koku ki güldendir.
Katmer katmer yapraklar, açıp mehtabı sarmış,
Arzı endamın ruhu ki gülün şevkindendir.

Yüreği saf olanın, gülü çabuk kararır,
O gülü solduranın, ahı kara boyanır,
Temizlik ki parlaktır, gülün nuru hallice,
Ve kara boyananın, evvelden hali nice!

Bulut çöküp üstüne, sis bacayı sarmış ki,
Ölümlü mahluk şimdi, kötüye bulaşmış ki,
Gülün endamı yerde, ki arzı ne kifaye,
Boşa endam arz etme, sen koş artık Niğde'ye.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407890/muessese.html>

Yaşam

Şafak geceye yakın, kendini çalar güne,
Bir kuş uyanır semada, kanadını açar güle,
Güneş tepeden doğar, selam verir bülbüle,
Yaşam dingin kokuyor, duymasını bilene.

Ay akşamdan kalır, yerini yeller alır,
Bir kıvılcım çıkarır, güneş ufuka varır,
Deniz sel olur taşar, coşku olur köpürür,
Yaşam sevinç seziyor, hissetmeyi bilene.

Gün maviden alıyor ve mora boyanıyor,
Yeşil sarı çalıyor, turuncuya kaçıyor,
Yollar sevda kokuyor, tozu duman vuruyor,
Yaşam rengini veriyor, görmesini bilene.

Geceden mağaralarda, yarasalar uçuşur,
Gün doğarken akrepler, sağa sola kaçıır,
Balıklar serin ister, tadını çıksın ister,
Yaşam hayat var diyor, yaşamayı bilene.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408289/yasam.html>

Sonbahar

Sonbahar,
Bir yaprak düştü, ahlı kalbimden, topraęa,
İlk yağmurlar başladı, küs sanki hava,
Dargın, bulutlu, parçalanmış,
Yaşlar sızıyor parçalarından,
Nazende sevgiliye bakar gibi izliyorum penceremden,
Kırıklarımdan.

Hava kararmış, sararmış bulutlar,
Kaynıyor içimizde bir volkan, taşmak üzere,
Sessizce saldırıyor, gürültülü yıldırımlar,
Bir ışık hüzmesi, alıyor gözümü,
Güneşten son parçalar vuruyor,
Geceden demlenmiş yüzümü.

Bugün başka, daha mı kızgın gökyüzü,
Hisli insanlara, kırgın, küs ve öfkeli,
Sessize dalıp, geçmişe bakıp gitmeli,
Ay parlamıyor bu gece,
Sonbahar küsmüş aya,
En parlak yıldızların, hüznü büyük bu gece.

Dünyalar sırtımdan aşırıyor sanki, bir şer devriliyor üstüme,
Son bulut bu, son yağış, volkanlarıma,
Son gözyaşı bu,
Bir daha düşmeyecek topraęa,
Sonbaharda.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408463/sonbahar.html>

Ŗiirlerimize Kılıklar Biçtiler

Ŗiirler düzmemizi istediler, kelebeklere,
Bir günlük ömrün yazgısını yüklediler, kalemimize.

Dolunayı gölgeleyen yüreklerimize,
Kader ilmeğinin kopageldiğı satırlar eklediler, hayallerimize.

Geceye kattılar sevdamızı
Ve dillere destan kıldılar, alın yazımızı.

İfrat ile haşr eylediğimiz düşlerimizi,
Kimsesizliğın duyulduğı mezarlarda yeşerttiler, Ŗiirlerimizi.

Göklerin giziyle ördükleri kumaşlardan işlenen,
Kaftanlar ve kılıklar biçtiler, Ŗiirlerimize.

Elifnur Öztürk
15.05.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1432611/siirlerimize-kiliklar-bictiler.html>

Ŗiirlerimize Nakizeler Biçtiler

Ŗiirler düzmemizi istediler göklere,
Miladi yılların kazasını yüklediler, kalemimize.

Güneşin ve ayın seçtiğı kelimelerle, derinlerimize,
Emeli tenkit olan satırlar eklediler, hayallerimize.

Geceden kalma sevdamızı ve alın yazımızı,
Köhne dillere laf eylediler, suskun kararımızı.

Tefrit ile neşr eylediğimiz sözlerimizi,
Özgürlüğün söylendiğı hanelerde öldürdüler, Ŗiirlerimizi.

Aleni düşlerle bezedikleri meçhullerle örtünen,
Nazireler ve nakizeler biçtiler, Ŗiirlerimize.

Elifnur ÖZTÜRK
17.05.2022

(Ŗiirlerimize Kılıkklar Biçtiler Ŗiirinin, ikinci kısmıdır.)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1433002/siirlerimize-nakizeler-bictiler.html>

Umuda ve Aydınlıklara

Ufkun selam verdiđi gökten,
Çiçeklerini aydınlıklara açan tüm baharlara...

Bir yaz yağmurunda söndü karanlıklar
Ve güzellikler işlendi aydınlıklara,
Bir soğuk kardelenin eteklerinde doğan,
Kışın şarkısı gitti kırlangıçlara.

Her sessizliğin içinde bir çiğlık vardır
Ve kötülükleri söndüren ışıklar, sonbaharda.
Umudun anlatıldığı hikayelerle, kışlar,
Çiçekler, çocuklar, muhayyileler sırlarında.

Aşırılıktan eriyen duyguların çevreyazdığı hali,
Sert duvarlarda erinmekle yok eden kırlar
Ve düşlerin konuşulduğu meclislerde,
Aydınlıklara gölgeler bırakırlar, yakanlar.

Fırtınalı gecelerde şimale çeviren,
Pınarlarından özgürlüğe soneler akan,
Bakışlar vardır, kuğu gölünde dolaşan, duymadığımız,
Derinlerinden nice sözler kayan.

Ey umut yoksunları
Ve ey gülen gözlerdeki karanlıklar,
Hayal ile söylediğiniz sözlerinizi biriktirin,
Umuda
Ve aydınlıklara.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436162/umuda-ve-aydinliklara.html>

Alkuş

Günlerden bir gün içinde,
Saatin kollarından biri dönünce,
Güneş bulutun arkasına girince,
Bir tepede bir kuş görünmüş.

Adına ne demişler bilinmez,
Biz Alkuş diye bildik onu,
E zaten pek çokları ismiyle de anılmaz,
Alkuş diye anlatacağız sizlere onu.

Güneş rengi tüylerinden sıcaklar uçarmış,
Bembeyaz gözlerinden kar taneleri kaçarmış,
Yüzüne gülücükler saçılır,
Yeşil baharlar onu andırmış.

Nehirler boyu yol alır,
Yıllar boyu zamanın kollarında gezermiş.

Gel zaman git zaman,
En yakın arkadaşı olunca zaman,
Saatin kollarında uyuklar olmuş,
Yelkovanla şarkılar söyleyip durmuş.

Tık-taklar en sevdikleri şarkılar olmuş,
Bunlar akreple kaynaşır olmuş,
Alkuş çevrelerinde döner dururmuş,
Bunlar üçü çok güzel arkadaş olmuş.

Ve zaman seslenirmiş çocuklara,
Akıp gitmemiz gerek diye,
En sevdikleri yemekleri sırtlarına
Koyarmış yollarında acıkmasınlar diye.

Bizim saat akrep ve yelkovan ile,
Alkuş'un kanatlarına biniverince,
Ve zaman rüzgarı onları sürükleyince,
Yine tepeler aşmış,
Ağaçlarda soluklanmış,
Masalları fısıldamışlar birbirlerine.

Zaman hiç durmamış,
Akıp akıp gitmiş,
Yeller ile esmiş,
Bizimkilerin yolculuklarına zaman şahitlik etmiş.

Ve birkaç sıcaklık kalmış zamandan bu yana,
Bir de güzel kar taneleri, Alkuş'un gözlerinden.

Elifnur Öztürk
10.06.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1436849/alkus.html>

Kırlangıçlara

Ey deniz
Ve ey kanımı coşturan rüzgar,
Çığirtısını sol yanımda hissettiğim kırlangıçlar,
Kışın korkusuyla indirdiğiniz kepenklerinizi açın.
Kör kuyulardan doldurduğunuz sularınızı serpin göklere
Ve yağmurlar biriktirin altından hapishanelerinizde,
Coşturun kırlangıçlar,
Koşturun tüm atları dopdolu baharlara
Ve yalnızlığınızı işleyin satırlara,
Yeryüzüne kaderinizi çizin,
Bir nefesçesine,
Tutsak ve hür,
Unutuluşlarınızı kutlayın baharda.

Ey kahpe diller
Ve ey dillere yasak olmuş hayaller,
Kısa bir tümce
Ve yekpare hikayeler salık verin,
Unutuşlarınıza kısasen kırlangıçları,
Göze göz, dişe diş usulden,
Unutulmaya yüz tutmuş bacalar çizin tortulu kağıtlarınıza,
İçinde kötü fikirlerin biriktirdiği kanıtlar olsun,
Güzel günlerden kalma anıların kirleri olsun mesela,
Unutmak üzere olduğunuz sevinçler.

Ve güzel gömün onları,
Anılar aşırmasın çıkmak için mezarlarından.

26.06.2022
Elifnur ÖZTÜRK

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439608/kirlangiclara.html>

Gecenin Efradı

Gecenin efradından bir şiir düştü
Ayın acınası akislerini hissettiğimiz göle.
Ve pervaneler ve saçışlar kırgınlıkları
Zuhur ederken akislerini görüyor olduğumuz aya
Nakizelerinden gergefeler işledik
Sözlerini duyduğumuz eşrafa.

Seslenişler ve hitabelerle kırdık ince gönülleri,
Hata ettik, toyduk, dediler laflardan bir mana çıkarmaya çalışan
Ve çok zamanlar yaşlarında bulan kabahatleri
O insanlar.

Yıllara bakmak bir şey eksiltmez,
Fakat bilmezler derinlere inmeyenler
Aslanan gemilerden izlemektir geçmiş
Ve şiirler böyle yazılır
Ve yine pek bir şey bilmez yaşlarının azlığına atfedener toyluğu,
Çok zamanlar bir kelam, yüreklere kazınır.

Düşünmek ve düşünmeyi öğretmek
Geçmişten ve gelecek olandan korkmaktır.
Ve cesaretle yürümek üzerlerine
Geceye yansıyan aksine ayın
Sonra besteler yığmak aydınlıklarına göle düşen
Ve yerden kaldırmak gökten düşen şiiri
Gecenin efradından.

Elifnur ÖZTÜRK

05.16.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1445250/gecenin-efradi.html>

Yaşamak

Engin denizlerde yok olmak gibiydi yaşamak,
Rüzgarı şakaklarında hissedencesine
Ve sonra kaderini anlamak
Semaya ağlayarak
En güzel günleri yazmak günlüğüne.

Dua etmek yaradana
Ve belki biraz isyan
Sonra köpürtürcesine boğazı
Salya sümük ağlamaktı
İstanbul'a bakmaktı saydam hislerle
Tadını bilmek soğuşun.

Kırlangıçlarla koşmaktı
Ve üstünden uçmak Galata'nın
İstanbul'a aşık olmaktı sonra
İzmir'de boyoz yemek
Ve dil öğrenmek gibiydi
Nereden başlayacağını bilmeden
Ama başladın mı bir sürü şey öğrenerek
Unutarak sonra
Dil öğrenmek gibiydi yaşamak.

Tortulu kağıtlara şiirler yazmaktı,
Hecelerden buketler toplamak
Cümleler kılmak ulvi kentlere onları
Özgürce dolaşmak satırlarda
Ve bazen düşüncesizce yazmak.

Ve bazen bencilce davranmaktı yaşamak,
Hırslı olmaktı, delicesine çalışmaktı
Kırmaktı bazen insanları
Kırılmaktı en orta yerinden
Düşüncesizce koşmaktı yolun ortasında
Ve arabanın camından bozkırı izlemek kadar
Sarıydı.

Unutmaktı
Unutulmaktı çoğu zaman
Ve bilememek hiç bir şeyi
Ama biliyor gibi görünmek
Bir başarıydı.

Elifnur Öztürk
02.10.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453765/yasamak.html>

Güne Başlarken

Güne başlarken,
İşte öyle bir gün doğumunda, maviye çalan ışıklarla
Beyazdan tüylerle martılar,
Oynaşmaya başladığında dalgalarla kırlangıçlar,

Sessizliği hisseder gibi olurum,
Sonra bir düşünce beliriverir zihnimde
Rahatsız edici
Can acıtan gibisinden
Bir his
Yüreğimi dağlar.

Bir martı gibi süzülmede
Serçenin haddi nedir,
Kırlangıçlarla oynanmada
En sıcak çöllerde ki seraplar
Yarışabilir mi dalgalarla
Ve ağaçlar, upuzun selviler hani,
Erişir mi göğe,
Bir gökdelenden,
Beklenmedik.

Ve öyle bir his ki bu,
Öyle bir dağlar ki yüreğimi,
Öyle bir kanatır ki martılar sokuşturduğum yarıklarımı
Deniz köpüklerinden temalar biçtiğim şiirlerimde
Öyle eser miktarda
Öylesine bir bahsedilir ki ondan.

Unutulur
Kimi zaman sarı çöllerde ki kumlara gömülür
Sonra bir kum fırtınası
Gözlerine iri tanecikler dolduğunda
Yavaştan silinmeye başlamıştır izi.

Bir rüzgar daha koparır,
En lodoslusundan gibidir hani
Ama onun kadar olamaz,
O kadar hisli esemez bir fırtına
Ama dağıtır da izi
Bir lodos olmasa da
Güzel götürür şakaklarımdan.

Güne Başlarken -1-

Elifnur Öztürk
10.10.2022

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1454699/gune-baslarken.html>

İsimsizce

İlk ışığı uyandığında sabahın,
Deniz temalı şiirlerde
Gri plaklar bestelendiğinde,
Ve en hisli canavarların peşindeki,
Kıskanç ve kinli
Hisler sürüsü,
Gül dikenli darağaçlarında katledildiğinde,
Ve şahsi çıkarlarını su yüzeyindeki
Gök mavisi nilüferlere işlemiş şarlatanlar,
Bir kalem titremesine görülen depremlerde
Enkazlarda kalan tüm kelimeleri
Anlatmaya çalıştıklarında,
"Ey kavgacı hisler sürüsü..."
Diye başlanılan hitaplardan,
Yıldızlara beyaz çentikler atılır
Ve kanatılır,
Hislerin yüzüzlüğüne binaen.

04.11.2022

Elifnur Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1458732/isimsizce.html>